

احمدی:

رونمایی از تمبر یادبود ایران و برپایی نمایشگاهی در واکنش به جنایات رژیم صهیونیستی

تمبر یادبود «به نام ایران» به زودی منتشر خواهد شد. این را محمد احمدی، مدیرعامل شرکت ملی پست ایران می‌گوید. او با تاکید بر این که تمبر رسانه‌ای قدرتمند است، تاکید می‌کند از ظرفیت این رسانه برای رساندن صدای ایران بهره خواهیم برد.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت خبرگزاری گزارش خبر، در جنگ دوازده روزه‌ی اسرائیل علیه ایران هشت میلیون بسته‌ی پستی در سراسر کشور توزیع شد. این اقدام با هدف ممانعت از تعطیلی خدمات‌رسانی صورت گرفت و ستاد بحران نیز تصمیماتی را برای تداوم فعالیت در این حوزه اندیشید. افزایش زمان نگهداری بسته‌های پستی در کنار راه‌اندازی سرویس‌های تازه چون تغییر نشانی و ... اقداماتی بود که سبب شد در این ایام، فعالیت شرکت پست بی‌وقفه ادامه یابد.

احمدی، مدیرعامل شرکت ملی پست با حضور در کافه خبر خبرآنلاین با تاکید بر اینکه همکارانش سفیران زندگی در شهرهایی بودند که زیر باران موشک و پهباد نفس می‌کشیدند، از برنامه‌های مهمی گفت که در این دوران با هدف ممانعت از تعطیلی خدمات‌رسانی در دستور کار قرار گرفت. متن این گفتگو پیش روی شماست.

در ایام جنگ دوازده روزه‌ی اسرائیل علیه ایران چه تدابیری برای مواجهه با این چالش اندیشیده شد و چه اقداماتی برای کاهش دامنه‌ی بحران تدارک دیدید؟

جنگ در روز تعطیل آغاز شد و طبیعتاً شرکت پست در حال انجام کارهای روتین و عادی خود بود که با این موضوع مواجه شد. به هر حال ابعاد و چالش‌های این اتفاق مشخص نبود و در نتیجه ما به صورت روزانه در شرکت ملی پست، در چارچوب دستورالعمل‌های ستاد بحران و الزامات عملیاتی، تصمیمات لازم را می‌گرفتیم. باید به این نکته اشاره کنم که غالباً بسته‌های پستی یکی دو روز بعد از قبول، به واحدهای پست مقصد ارسال می‌رسند.

در نتیجه چون در آغاز جنگ با روز تعطیل مواجه بودیم، رویه‌های اجرایی و عملیاتی ما چندان تغییر نکرد. همکاران ما در همان فضا مشغول کار شدند. در حقیقت در یک فضای نامشخصی که در آن روشن نبود چه اتفاقاتی قرار است رخ دهد و نوع جنگ و شرایط جنگ و ... نامعلوم بود، کار اجرایی ادامه پیدا کرد. به تدریج هرچه پیش رفتیم با کاهش حجم ترافیک مرسولات مواجه شدیم. اما یک مساله‌ی مهم در تهران و شهرهایی که بیشتر هدف حمله بودند وجود داشت و آن هم مسافرت هموطنان و عدم حضورشان در نشانی بود.

این موضوع چالش‌های متعددی را ایجاد کرد. در عین حال بخشی از همکاران ما نگران خانواده‌هایشان بودند و لازم بود بتوانیم در فضای اجرایی هم نیروها را مدیریت کنیم و هم امانت مردم و مرسولات را به مقصد برسانیم. طبعاً ممکن بود با چالش کمبود نیرو و عدم حضور همکاران مواجه شویم اما همکاران ما الحق و الانصاف خیلی جدی پای کار بودند. در نتیجه میانگین حضور همکاران ما در تهران در روزهای کاری ۱۲ روز جنگ حدود ۸۲ درصد بود و در کل کشور ۹۴ تا ۹۵ درصد میانگین حضور داشتیم. این اتفاق عملاً پایداری خدمات پستی را تضمین کرد.

باید یک توضیح هم بدهم. همکاران ما همواره برای مواجهه با بحران آمادگی دارند. برخی از شرایطی که برای مردم عادی تلقی می‌شود برای همکاران ما شرایط بحرانی و خاص است. مثل تعطیلات ژانویه و تعطیلات نوروز یا حتی اتفاقاتی مثل کمپین‌های فروش ویژه و ...

شبکه‌های لجستیکی به لحاظ فضا و وسایل نقلیه و نیروی انسانی شرایط خاص دارند. اینطور نیست که امروز کسی تصمیم بگیرد و فردا به امکانات آن اضافه کند. در مواقعی افزایش امکانات در کوتاه‌مدت عملاً حتی غیرممکن است مثل تامین فضا. از سوی دیگر دستگاه‌هایی که مثل ما دولتی هستند در تامین نیروی انسانی هم با چالش‌ها و محدودیت‌های قانونی روبه‌رو هستند. با این شرایط ما پیش از این هم بحران‌هایی مثل بحران کرونا، بحران‌های متاثر از آلودگی هوا و بارش برف و ... را پشت سر گذاشتیم و آن تجربیات کمک خوبی برای ایام جنگ بود.

در این فضا تغییرات در شکل توزیع و اتخاذ تصمیمات تازه برای انطباق با شرایط جدید از چه زمانی اتفاق افتاد؟

از روزهای سوم و چهارم جنگ تصمیماتی را گرفتیم تا بتوانیم ارسال بسته‌های پستی را مدیریت کنیم. اولین کار این بود که از طریق تماس تلفنی توزیع مرسولات را هماهنگ کنیم. ممکن بود طرف در منزل خودش نباشد اما در تهران در منزل اقوام باشد یا در شهرستان‌های تابعه حضور داشته باشد. وقتی درباره یک یا صد مرسوله صحبت می‌کنید می‌توانید مدیریت تغییر نشانی را انجام دهید اما وقتی تعداد به ده هزار می‌رسد مدیریت کار دشوار خواهد شد و این اقدام نیازمند نظم و برنامه‌ریزی و هماهنگی‌های خاص است.

پیش از این هم می‌خواستیم سرویس تغییر نشانی مرسولات بسته و امانات را فعال کنیم اما اتفاقات جنگ سبب شد این اقدام زودتر انجام شود. از طرف دیگر زمان نگهداری مرسولات را تمدید کردیم و در این زمینه هم اطلاع‌رسانی به هموطنان صورت گرفت. برای رساندن برخی از بسته‌ها عملاً همکاران ما چندین بار مراجعه کردند. زمان نگهداری مرسولات پستی طبق استانداردها مشخص است. به عنوان مثال: در سرویس پیشتاز میزان نگهداری بسته‌ها پنج روز است و بعد از پنج روز بسته‌ها برای ارسال کننده برگشت می‌خورد.

ما در این دوره خاص زمان را تمدید کردیم. در هفته‌ی دوم این احتمال وجود داشت که جنگ ادامه پیدا کند از این رو تصمیم گرفتیم سرویس تغییر نشانی را فعال کنیم. این سرویس از قبل برای کارتهای سوخت اجرا شده بود، اما مکانیزم خیلی فرق می‌کرد. به هر حال ما در این حوزه با مباحث حقوقی هم مواجه هستیم. این که طبق قوانین پستی، مرسوله تا زمانی که تحویل گیرنده نشود متعلق به فرستنده است. بنابراین با نقل مکان گیرنده، فرستنده با یک درخواست تغییر نشانی را ثبت نماید یا بتوانیم، راه‌حل‌هایی حقوقی، مساله را حل کنیم.

میزان ارسال بسته در ایام جنگ چه تغییراتی را تجربه کرد؟

در برخی روزهای جنگ، میزان ارسال بسته حتی تا ۶۳ درصد هم کاهش داشت. اما در مجموع در دوازده روز جنگ ما حدود ۸ میلیون مرسوله پستی را در کشور توزیع کردیم که در نوع خودش بسیار ارزشمند است. بخش مهمی از ارسال مرسولات تابع اقتصاد دیجیتال، شرایط اقتصادی و وضعیت بازار است و پایداری فضا در روند کاری ما موثر است. در کل بیش از ۳ هفته بعد از جنگ طول کشید تا فرایندها به رویه عادی برگردد.

در شرایط فعلی میزان بسته‌های پستی به وضعیت قبل از جنگ برگشته است؟

شاید کمتر از ۱۰ درصد با شرایط عادی قبل فاصله داریم، اما در کل ارائه خدمات در جنگ دوازده روزه در شرکت ملی پست بسیار پایدار بود و در بعضی از شهرها مثل تهران، نظم و برنامه‌ریزی و حضور همکاران فراتر از انتظار بود و حضور همکاران ما به عنوان سفیران جریان زندگی در سطح شهر واقعا محسوس بود به طوری که بسیاری از افراد از حضور همکاران پستی ما تعجب می‌کردند و می‌گفتند واقعا در وضعیت جنگی شما در حال کار هستید؟

این اتفاقات چه تبعات مالی را متوجه شرکت ملی پست کرده است؟

طبیعتا وقوع جنگ چالش درآمدی محسوسی را متوجه شرکت ملی پست کرد و این عدد هم قابل توجه است با این حال باز هم تاکید می‌کنم در حوزه کیفیت و ارائه خدمات ما کارنامه‌ی خوبی را در این دوره از خود به جای گذاشتیم. حتی بعضا فعالان حوزه حمل و نقل و شرکت‌های تجارت الکترونیک در این ایام با چالش‌هایی مواجه بودند و خدمات‌شان محدود شده بود که با اعلام آمادگی ما بخش عمده‌ای از خدمات توسط کارکنان پست صورت گرفت.

این رقم چقدر است؟

کاهش درآمد شرکت ملی پست در طول این مدت پنج تا ۶ هزار میلیارد ریال بود. همان‌طور که گفتیم به هر حال از یکی دو روز بعد از شروع جنگ ترافیک مرسولات کاهش محسوسی پیدا کرد و طبیعتا این کاهش ترافیک که در برخی مواقع به ۶۰ درصد رسید، بودجه شرکت را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بالاخره بخش عمده‌ای از هزینه‌های شرکت ملی پست هزینه‌های ثابت است و هزینه‌هایی نیستند که با توقف کار از بین بروند. حدود ۹۰ درصد از هزینه‌های ما مرتبط با پرداخت حقوق و دستمزد است یعنی اگر شرایطی از این دست رخ دهد و درآمد کاهش پیدا کند، امکان از بین بردن هزینه‌ها نیست. در کل ما برای تامین هزینه اداره‌ی شرکت و هزینه‌های توسعه‌ای با چالش روبرو هستیم که در حال حاضر اوضاع در حال مدیریت است و تلاش ما این است مشکلات به حداقل برسد.

لغو پروازهای بین‌المللی چه وضعیتی را برای شما به وجود آورد؟

پس از وقوع جنگ، اولین تصمیمی که در ستاد بحران گرفتیم با همین مساله مرتبط بود. مقرر شد به اتحادیه جهانی پست شرایط ویژه اعلام کنیم و به کشورهای عضو اتحادیه اطلاع‌رسانی می‌شد تا از قبول مرسوله‌ها به مقصد ایران خودداری کنند.

از طرفی جریان عادی سیر مرسولات وجود داشت و تعدادی از مرسولات از کشورها وارد ایران می‌شد و در گمرک منتظر تشریفات گمرکی می‌ماند. نزدیک هزار تا دو هزار مرسوله در گمرک بود که بصورت ضرب الاجل خیلی با گمرک هماهنگ کردیم تا مرسوله‌ها را ترخیص کنند که در همان روزهای اول و دوم جنگ توزیع شد. حدود ۶۹۹ مرسوله هم در صف ارسال به خارج از کشور قرار داشت که این تعداد از مرسولات صادره را هم برای فرستندگان برگردانده و رضایت‌شان را جلب کردیم. به هر حال باید این کار را می‌کردیم چون ماندن آن‌ها می‌توانست مشکل‌ساز شود. ممکن بود برخی مرسولات محتوای فاسدشدنی داشته باشند و شرایط هم مشخص نبود. این موضوع را هم مدیریت کردیم و اعلام شد تا زمانی که پروازها برقرار نشده سرویس‌های پیشین ارائه نمی‌شود.

یکی از اتفاقاتی که سعی کردیم مدیریت کنیم پیگیری برقراری خط زمینی از طریق کشور ترکیه بود. قبلا هم با لایپزیک در آلمان این خط زمینی را داشتیم، اما چون در سال‌های اخیر سرعت، اهمیت بالاتری دارد ارسال از طریق هواپیما بیشتر مدنظر قرار گرفت. اقدام دیگر در همین زمینه در جنوب کشور بود که از طریق خطوط دریایی با کشور قطر و امارات وارد مذاکره شدیم تا بتوانیم خط دریایی را راه‌اندازی کنیم. البته با عادی شدن جریان پروازها همچنان مسیر هوایی مسیر بهتری است چرا که هم سرعت ارسال بالاتر است و هم احتمال آسیب به بسته کمتر؛ اما در کل به این نتیجه رسیدیم، اگر شرایطی رخ دهد خطوط زمینی و دریایی جایگزین شوند تا در این قالب مرسولات به کشور ثالث بروند و از آن‌جا از طریق هواپیما ارسال شوند.

طبیعتا در این صورت هزینه‌ها باید تغییراتی داشته باشند آیا محاسبه‌ی هزینه‌های جدید هم در دستور کار است؟

بله. یک قاعده کمیسیون تنظیم مقررات برای نرخ مرسولات خارجه دارد که در چارچوب آن اقدام خواهیم کرد. البته باید تاکید کنم هنوز این خطوط برقرار نشده و مذاکرات ادامه دارد و لازم است هماهنگی‌هایی را با اتحادیه‌ی جهانی پستی انجام دهیم. بالاخره در این خصوص، کشور جدیدی به میان می‌آید و عملا این حضور نرخ و هزینه‌ای جدید را طلب می‌کند. البته در قوانین اتحادیه این موارد بسیار شفاف آمده است. خوشبختانه با رفع موانع پروازی و برقراری مجدد پروازهای روزانه، ارسال مرسولات خارجه به بسیاری از کشورها از ۲۹ تیرماه از سر گرفته شد.

اتفاقاتی که در جنگ اخیر رخ داد ضرورت حفاظت از اطلاعات را بیش از پیش آشکار کرد. در این حوزه چه تدابیری اندیشیده شده است؟

متأسفانه یکی از حملات در نزدیکی مرکز فناوری ما اتفاق افتاد و نگرانی‌ها را بیشتر کرد. البته کمیته پدافند غیرعامل در شرکت ملی پست از سنوات گذشته فعال است. ستاد بحران و کمیته پدافند غیرعامل هم طبق روال به صورت مشخص دستورالعمل‌ها را دنبال می‌کنند و مانورهایی که باید انجام بدهند را پیگیری می‌کنند.

پیش از این سند پایداری کسب و کار در مجموعه شرکت ملی پست تدوین شده است. اتفاقا این سند اردیبهشت ماه نهایی شد و به دلیل همین اقدامات و تمهیداتی که پیش‌بینی شده بود، آمادگی لازم وجود داشت. یک سری اقدامات هم متأثر از حمله‌ای که نزدیک ساختمان مرکزی شرکت ملی پست اتفاق افتاد در دستور کار قرار دادیم. طبیعتاً روی موضوع پشتیبان‌گیری از داده و قرار گرفتن در مکان‌های امن اقدامات لازم صورت گرفت. این نسخه‌های پشتیبان از سامانه‌ها و دیتاهای ارزشمند گرفته شد و در دو استان که شرایط مناسب و امکانات لازم را دارند، سامانه‌های پشتیبان برقرار شد تا اگر جایی آسیب دید، شبکه از این طریق مجدداً راه اندازی شود.

اتفاق دیگری هم برای پایداری ارائه خدمات انجام شد. از جمله در سامانه جامع قبول یعنی همان دفاتر پستی که مردم برای ارسال بسته مراجعه می‌کنند، نسخه‌ی دسکتاپ و آفلاین سامانه برقرار شد تا آمادگی لازم برای مواجهه با چالش احتمالی وجود داشته باشد. باید توجه داشته باشید که شرکت ملی پست یکی از شرکت‌هایی است که حجم تولید دیتا در آن بسیار بالاست. مدیریت این حجم دیتای بزرگ تولیدی زیرساخت متناسب می‌خواهد که این خلاها قطعاً چالش‌هایی ایجاد می‌کند، اما به طور کلی پایداری وجود داشت.

این اتفاق شاید در حوزه خدمات الکترونیک پست خودش را بهتر نشان دهد. ما در مدت جنگ دوازده روزه مجموعاً ۱۴ میلیون خدمت الکترونیکی ارائه کردیم. بخش عمده‌ای از این خدمات، دولتی و رایگان است. به این ترتیب در حوزه خدمات هم پایداری شبکه‌ی الکترونیکی را داشتیم. خوشبختانه شبکه‌هایی که در مجموعه‌ی وزارت ارتباطات ارائه‌ی خدمت می‌کردند، پایداری لازم را داشتند.

گویا قرار است تمبر یادبودی برای این جنگ دوازده روزه منتشر شود، آیا مراحل صدور مجوزهای لازم در شورای تمبر طی شده است؟

بله قرار است تمبر یادبود «به نام ایران» منتشر شود. بعد از جنگ موضوعات مختلفی در شورای تمبر مطرح شد. هدف هم این بود بتوانیم اتفاقاتی که در جنگ رخ داده را ثبت کنیم. تمبر، متأثر از ویژگی خاصی که دارد، رسانه‌ی بسیار قدرتمندی است و ما تصمیم گرفتیم از قدرت این رسانه استفاده کنیم. با توجه به اینکه موضوع این تمبر در شورای یادشده تصویب شده است، در این راستا چند فراخوانی نیز طراحی و از هنرمندان گرافیست کشور دعوت شده تا آثار خود با موضوعات مرتبط با ایران و میهن را ارسال کنند تا در نهایت یک اثر انتخاب و به عنوان تمبر یادبود به نام ایران منتشر شود. علاوه بر این، با توجه به اینکه این جنگ جان ۳۲ کودک عزیز کشورمان را گرفت، ما می‌خواهیم از طریق تمبر این جنایت را نیز ثبت کنیم.

علاوه بر تمبر یادبود «به نام ایران» و کودکان شهید، چه موضوعات دیگری برای انتشار تمبر مدنظر است؟

حالا می‌رسیم به موضوع صلح‌دوستی. تاریخ ایران نشان دهنده صلح دوستی ما ایرانیان است. حداقل سوابق تاریخی نشان می‌دهد کمتر پیش آمده ما شروع کننده جنگی باشیم. پیشنهاد انتشار تمبری با این موضوع هم مطرح و بررسی‌های لازم در این خصوص توسط وزارت خارجه انجام شد. بنابراین طراحی تمبر «ایران، پیشگام صلح جهانی» به صورت فراخوان منتشر خواهد شد. در واقع این اقدام با هدف نمایاندن فرهنگ صلح دوستی ایرانی‌ها به جهان را در دستور کار قرار داده است.

برنامه‌ی شما به طور مشخص برای سی‌ودو کودک شهید در این جنگ چیست؟

پیشنهاد ما این است که برای کودکانی که شهید شدند، تمبر اختصاصی منتشر کنیم. شرایط انتشار تمبر یادبود خاص است و محدودیت‌هایی برای آن وجود دارد. بی‌تردید انتشار تمبر یادبود شهدای جنگ که دربرگیرنده همه‌ی شهداست انجام خواهد شد. شاید در ایام چهل‌م این شهدا نمایشگاهی برگزار کنیم تا بخشی از جنایات رخ داده را به تصویر بکشیم.